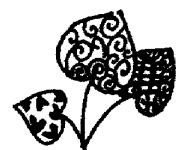
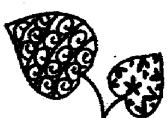

ही रान काणी...

- प्रकाश पर्यंकार

हांव एक सारको घुंव घुंव, घुंवतां रान रान भोवतां
 भोवतां रे त्या पालसणांनी घलण दोंगर देंगणांनी
 हांव चलतां, चलतां चलतच रावतां आली घेतां थाव
 झडून गळून पडिल्ल्या त्या विविध झाड खोलप्यांनी
 केन्जा मुयो काटमुयो वाळटी जावन राबितो म्हजो हांगा
 झडपून पुरुन नासून शेणून गेल्ल्या त्या रान रोयणीनी
 जाल्यार केन्जा अस्वल वाग साळीच्या पोर्डीतल्या त्या
 खोल खोल काळोख दाट दाट घलण वलण देंगणांनी

हांव गरगर गरगरतां हुस्केतां खर्शेतां म्हजेच भोवतणी
 चलतां दिमकुन्यांनी केन्जा धांव धांवतां मेरवाच्या पावलांनी
 उडून ऊच ऊच वतां हांव पालसण देंगण घळी पलतडीं
 आनी दुखेस्त जावन बसतां सुकून मरुन गेल्ल्या झाडां झुडपांनी

हांव घश्टतां कश्टतां ओडत सरपटत हावेसान मुखार वतां
 रिगतां बिळांत घुसतां पेडीनी जातां एकरूप रान फुलां फुलांनी
 रान धड दरड ऊच ऊच दोंगर खडयांचो घेतां थाव हांव
 मागीर थकून थकून भागून भागून रिगतां वटवागळांच्या पेडीनी

नह्यचे आलतडी हांव केन्जा रान व्हाळांचे पलतडी पलतडी
 भोवतां भर दनपरां केन्जा केन्जा पावसाच्या झडी वावझडीनी
 देखतां भरुन घसघसपी फसफसपी वझरेच ते सगळे
 दोंगराच्या त्या शिल्प कल्प सुंदर भुलोवपी कड्या कड्यांनी

ती भोवपी सावदां उडटी सवणी मोराची रंग गंधयाळी पांखां
 नियाळां हांव हें सगळे घोण, वायें रानकावळ्याच्या दोळ्यांनी
 भीर भीर सर सर सल पानां पानांत हो नाढ रानपिसो
 थाव घेतां आत्मसोदा फाटल्यान धांवतां सोंश्या पांवल्यांनी

आयज हांगा पेटला दाटला रानांत उजो जाळटा रान रान सगळे
 हुलपून गेल्यात कोण मेल्यात सगळ्यांक जाय थेंब थेंब पाणी
 घुंवराचे लोट मळबांत धुकोट देंगणांत खातड मळ्यांच्यो घाणी
 हड्ड्यांत हुस्कार स्वासांत स्वास दोळ्यांत म्हज्या खार खार पाणी

हुलपून गेलां जळून गेलां गोबर जालां घुंवर घुंवरच सगळे ह्या रानी
 म्हजें अस्तित्व आतां करपून पुसून नासून गेलां जालां एक काणी
 गंध परमल उडून गेला ह्या देंगणा देंगणांत मरण मरणाच्योव घाणी
 रान रान रान रान रान रानाचीच ही रान मरण मरण काणी...